MIELIPIDE

Pohjoisen maan on aina perusteltua vaatia poikkeuksia yhteisen maatalouspolitiikan tukien ehtoihin, sillä säätä ei kukaan voi muuttaa. **EUROPARLAMENTAARIKKO RIIKKA PAKARINEN**

LUKIJALTA

Pienaukkohakkuut tuovat vaihtelua

Eero Vierimaa on oikeassa siinä, että nykyisen metsälain aikana metsämme puskevat puuta ennätysmäärin. (MT, 7.10.). Mutta onkohan se nyt pelkästään metsälain ansiota? Tuskin. Kuten tuplatohtori Lauri Vaara vakuuttaa, ennätysmäinen kasvu johtunee pikemminkin metsänhoidon laiminlyönneistä (HS 28.9.2013).

Kun nuorten metsien harvennukset on laiminlyöty, jäävä runsas puusto tietenkin työntää tietyn ajan puuta enemmän kuin harvennettu metsikkö. Tietenkin myös metsäojitus edelleen lisää reilusti puun kasvua.

Pienaukkohakkuut tuovat vaihtelua puuduttavan yksitoikkoisiin puupeltoihin. Aukossa pystyy paremmin hirvenkin ampumaan kuin puupellolla. Eihän puuntuotto ole ainoa metsän hyödyntämismuoto, vaan yksi marjastuksen, sienestyksen, samoilun, metsästyksen ja luonnon tarkkailun rinnalla.

Teollisuus investoi ulkomaille jättiprojekteja. Tahi lähelle käyttäjiä Eurooppaan. Meillä on täältä pitkä matka kuljettaa metsäntuotteita markkinoille. Sekin maksaa ja rikkidirektiivin lisäkulut vielä päälle. Nämä seikat kaventavat kantorahaa. Suomen tukkipuu oli viime vuonna maailman kolmanneksi kalleinta. Sahaus toimii niin ohuella marginaalilla, ettei se jatkossa pysty näin korkeita kantohintoja maksamaan, varsinkaan meidän pienikokoisesta raakapuusta.

Itävallassa on puutuoteteollisuuden osuus jatkuvasti kasvanut, Suomessa jyrkästi vähentynyt. Ei tervettä sekään. Metsänomistaja sahaa poikki omaa oksaansa repiessään tukista viimesenkin sentin. Pitäisi pyrkiä vakaaseen, kohtuuhintaiseen puun tarjontaan.

Meillä olisi kapasiteettia sahata paljon enemmänkin. Nyt jää jo reilu kolmannes hakkuumahdollisuuksista käyttämättä. Se tietää yhä enemmän lahoavia metsiä. Toki 5 000 kuolleella puulla elävää metsälajia kaikkiaan 20 000:sta metsälajista tykkää lahoista puista. Lahopuu on niille elinehto.

Uusi metsälaki on kerrankin menossa oikeaan suuntaan. Kyllä omistajan sana pitää olla laki omassa metsässään. Muutoinhan metsät pitäisi sosialisoida, jos sinne joku virkamies tulee määräilemään, että mitä pitää tehdä. Kyllä minulla on kirkkaana mielessä mm 1960-luvun ukaasit männyn viljelystä omt- ja mt-kuusikoissa.

Monesti niissä varsinkin suojuspuuasennossa oli jo heinäseiväskokoinen uusi sukupolvi nousemassa. Ja ei kun kaikki sitten nurin ja epäonnistumaan tuomittu männyn viljely tilalle. Älytöntähän se oli. Mutta boreaalinen havumetsävyöhyke kestää myös metsäammattimiesten toilailutkin.

Sitä minä olen tässä vähän ihmetellyt, miten sitä pärjättiin jääkauden jälkeen yli 10 000 vuotta ilman maanmuokkausta ja viljelyä; eli ihan luonnonmenetelmällä. Ja kasvoivat ne metsät silloinkin.

Kuitu- ja sahapuun menekki näin korkeaan hintaan näyttää pysyvästi pysähtyneen. Meillä on vain yksi sanomalehtipaperikone, ennen tusina. Polttoon toki puuta tarvitaan, mutta halpa kivihiili ja muun muassa liuskekaasu kyseenalaistavat polttopuunkin kannattavuuden. Tukia tarvitaan, kuten tuulivoimaankin.

Tapio Klen
psykologian tohtori
maatalous- ja metsätieteiden tohtori
Pieksämäki

Tuplatarkastus

Nuori maatalousyrittäjä tarkastuksen kohteena. Verottaja neuvontakäynnillä ja tukitarkastaja rankaisee. Ensimmäiset käynnit molemmilla.

Tutkittu

Donner

Mistä varat ”taiteiden” tukemiseen, jos kaikki rahat menisivät ruuan osto ulkomailta?

Epäileväinen Tuomas

Donner elää sodanjälkeistä aikaa. Maanviljelijöitä on maaseudun asukkaista pieni osa.

Ei nimimerkkiä

Ei Donner ihan väärässä ole.

Mies etelästä

Yksi järjetön laukoo suustaan järjettömyyksiä ja pitää toisia järjettöminä.

Ei nimimerkkiä

Jo oli Donnerilta paksua! Ennemminkin pitää ihmetellä sitä kallista infrastruktuuria, joka on jouduttu luomaan ainoastaan kaupunkilaisten eli Donnerin takia.

Ei nimimerkkiä

Huvittavaa. Viisaaksi sanotaan miestä, joka ajautunut kovasta vasemmistosta ylikansalliseen oikeistoon.

Yliminä huijaa

Vääryys

Vihreät eivät ymmärrä, ettei ole hyviä ja huonoja rikoksia.

Hävetkää

Ahkera

Ihmeissäni katselen, kuinka ahkera ja tunnollinen viereisessä talossa oleva thai-nainen on. Käy töissä, hoitaa pojan, ison koiran ja tekee polttopuut.

KM

Hallintoremontti

Hyvä, että kuntien ja valtion hallinnoista siivotaan pois turhat tuottamattomat ”kynänpyörittäjät”. Suojatyöpaikkoja Suomessa 25 000 kappaletta.

Talous kuntoon

Metsät

Suomen metsät hiilenpäästölähde? Yhtä totta kuin vihreiden ympäristöpolitiikka. Loistavaa, kaunista.

Tunarit

Maailmalla palaa jatkuvasti tuhansia hehtaareja metsää. Siitähän päästömaksuja kertyy.

Pölökky

VIERASKOLUMNI

Maatalousmepit

Euroopan parlamentin valtaa maatalousasioissa on useasti ruodittu tämänkin lehden palstoilla. Parlamentin valta on kasvanut sitten Lissabonin sopimuksen ja hyvä niin. Parlamentista löytyy monia maaseudun ja maatalouden ystäviä. Välillä tuntuukin, että mepit kuuntelevat viljelijöitä herkemmällä korvalla kuin jäsenmaiden hallitukset.

Euroopan parlamentin tärkeä tehtävä on vastata yhteisen maatalouspolitiikan ja sen markkinajärjestelyiden lainsäädännöstä yhdessä neuvoston kanssa. Parlamentin jäsenethän edustavat Euroopan unionin kansalaisia, joten politiikan tekemisen lähtökohta ei välttämättä ole aina yksittäisen jäsenmaan etu.

Kansalliset erityisasiat ja tukijärjestelmät on yleensä ottaen hoidettu yhteistyössä komission kanssa. Komission tehtävä kun on valmistella ja toimeenpanna eurooppalaista lainsäädäntöä parhaalla mahdollisella tavalla ja hioa jäsenmaiden kanssa kansallisia ratkaisuja. Pienen jäsenmaan etu on ensisijaisesti saada komissio ja neuvosto puolelleen.

Etelä-Suomen kansallisten tukien tulevaisuus on vielä auki. Hallitus päätti viime viikolla Suomen esityksestä komissiolle. Esitystä ei voi ylistää kunnianhimoiseksi. Päinvastoin. En ihan ymmärrä neuvotteluihin menemistä tingityn esityksen kanssa.

Hallituksen erittäin poikkeuksellinen keino asian hoitamisessa herättää edelleen kysymyksiä niin meidän politiikkojen kuin varmasti viljelijöidenkin mielessä. Pilkotun paketin taktiikalla siis edetään.

On hyvä muistaa, että parlamentti ei sinänsä räätälöinyt mitään erikoispakettia Suomelle vaan parlamentin kantaan siirtymäkauden asetuksesta sisältyy yksi, pelkästään Suomea koskettava artikla. Vaikka kollegani ymmärtävätkin Suomen erityisolosuhteita, äänestys tuskin sai heidät edes ajattelemaan suomalaista ”ilmaveiviä”. He vain äänestivät siirtymäkauden säännöksistä.

Itse näen tärkeänä, että suomalaiset mepit tekevät hartiavoimin töitä suomalaisen maaseudun ja maatalouden puolesta. Capissa huomioidut, lähinnä luonnonolosuhteisiin viittaavat poikkeukset, on tärkeää varmistaa jatkossakin.

Pohjoisen maan on aina perusteltua vaatia poikkeuksia yhteisen maatalouspolitiikan tukien ehtoihin, sillä säätä ei kukaan voi muuttaa. Capin valmistelussa suomalaiset mepit onnistuivatkin hyvin. Parlamentin aloitteesta moni asia meni eteenpäin. Tämä ei olisi ollut mahdollista ilman kiinteää yhteistyötä meppien välillä, yli puoluerajojen.

Euroopan parlamentin vaalit järjestetään ensi toukokuussa. Nyt jos koskaan on osoitettu, että suomalaisten meppien panos on tärkeä. Viljelijöiden onkin syytä tutustua ehdokkaiden aatoksiin syvällisesti.

Maatalouspolitiikan vaikuttamistyö on pitkäjänteistä. Mepin työ ei voi olla vain Suomen hallituksen neuvottelutulosten paikkailua vaan yhteisen maatalouspolitiikan rakentaminen niin, että myös suomalainen viljelijä ja olosuhteemme huomioidaan.

RIIKKA PAKARINEN on europarlamentaarikko (kesk.).

riikka.pakarinen@europarl.europa.eu

Hirvijahdin loppu olisi turvallisuusriski kansallispuistossa

KIMMO HAIMI

Teijon suunniteltu kansallispuisto ja hirvien kulkureitit sijoittuvat siten, että pelkällä hirvenajolla puistosta ei saada poistettua yhtään hirveä, kirjoittavat Jussi Keskitalo ja Esko Lehti. Kuva Mustasaaren Björköbystä.

Teijon kansallispuistokeskustelussa ja -selvityksessä on unohdettu yksi asia: hirvet. Puisto sijaitsee erittäin tiheän hirvikannan alueella. Selvitys ehdottaa kansallispuistoon vain oikeutta hirvenajoon, mikä käytännössä lopettaisi hirvenmetsästyksen alueella.

Alueen tuntien on selvää, että hirvistä aiheutuisi turvallisuusriski.

Hirvien metsästäminen on välttämätöntä liikenne-, metsä- ja peltovahinkojen pitämiseksi kohtuullisina myös suunnittelualueen ulkopuolella. Ei ole harvinaista, että hirvet ovat vallanneet Teijon alueen kolmessa taajamassa jonkin omakotitalon tontin tai puutarhan.

Teijon suunniteltu puisto ja hirvien kulkureitit sijoittuvat siten, että pelkällä hirvenajolla puistosta ei saada poistettua yhtään hirveä.

Mikäli Teijon kansallispuisto kaikista metsätalouden ja matkailun työpaikkojen menetyksistä huolimatta tulee, puistossa pitäisi sallia hirvenmetsästys. Se on lain mukaan täysin mahdollista.

Hirven metsästys voidaan sallia Teijon oloissa luonnonsuojelulain mukaan helposti. Tämän kansallispuistoselvityskin, aivan oikein, tuo esille: ”Sellaisten pyyntiluvanvaraisten riistaeläinlajien yksilöiden poistaminen, jotka suojelualueen ulkopuolella aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta.”

Hirvenmetsästys Teijossa on kehittynyt tuloksekkaaksi ja menetelmät ovat osoittautuneet turvallisiksi. Hirvellä on huomattava riistataloudellinen arvo, ja metsästys on harrastajilleen ulkoilu- ja virkistäytymismuoto.

Kompromissina on esitetty hirvipassipaikkojen siirtämistä kansallispuiston ulkopuolelle tai sadan metrin matkalle kansallispuiston reunalle.

Kumpikaan ei valitettavasti toimi, koska ajomatka hirvialueilta passiin olisi liian pitkä eikä suunta noudattelisi hirvien kulkureittejä. Jälkimmäinen olisi myös turvatonta, sillä passiketjua ei voi asettaa vain sadan metrin matkalle.

Kirjakkalan-Mutaisten Hirvenmetsästäjät ry:n ja Teijon Metsästäjät ry:n hirvenmetsästysalueet menetettäisiin nyt esitetyn selvityksen mukaan, ja hirvet jäisivät alueelle .

Jussi Keskitalo
puheenjohtaja
Perniön seudun riistanhoitoyhdistys
Esko Lehti
toiminnanohjaaja
Perniön seudun riistanhoitoyhdistys

Puu voittaa teräksen pitkospuissakin

PEKKA FALI

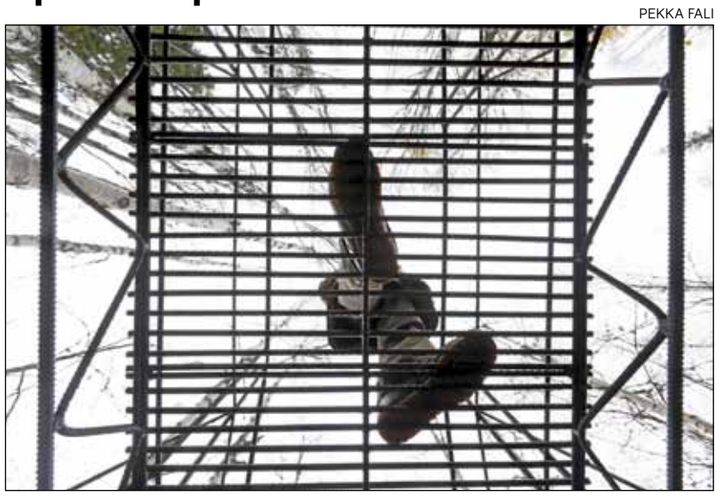

Paljon on pielessä, kun Metsähallituksen suunnittelijan mielestä puu on liian kallista ja hiilijalanjäljeltään huono ratkaisu, kirjoittaa Ella Springare.

“Teräs syrjäyttää puun” -artikkelissa Metsähallituksen luontopalveluiden suunnittelija esitti, ettei puu olisi kestävyydeltään, kustannuksiltaan tai edes hiilijalanjäljeltään kilpailukykyinen terästuotteisiin verrattuna (MT 30.9.).

Paljon on pielessä, kun Metsähallituksen suunnittelijan mielestä puu on liian kallista ja hiilijalanjäljeltään huono ratkaisu.

Puu uusiutuvana luonnonvarana menestyy hiilijalanjälkivertailussa terästä paremmin. Näkisimme, että suunnittelijalla on velvollisuus perehtyä eri materiaalivaihtoehtoihin. Ammattilainen myös suhtautuu kriittisesti eri materiaalitoimittajien myyntiväittämiin, esimerkiksi tuotteen 200-vuotisesta käyttöiästä.

Metsähallituksen luontopalvelut hakee luontoreiteille puun korvaajaa, koska puu lahoaa ja rakenteiden uusimisesta tulee kustannuksia. Heidän mukaansa luontoreiteillä käytetyn kestopuun tehoaineet olisi yksi toisensa jälkeen kielletty. Tämä ei pidä paikkaansa.

Kestopuun suoja-aineet ovat sekä tehokkaiksi että turvallisiksi todettuja. Kestopuuta on myyty viime vuosikymmenellä tapahtuneiden suoja-ainemuutosten jälkeen enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Kestopuu valmistetaan tarkkojen laatukriteerien mukaisesti ja tuotteen laatua tarkkailee puolueeton laadunvalvonta.

Kestopuuta käytetään monipuolisesti piha- ja ympäristörakentamisen kohteissa, joissa rakenteet ovat jatkuvasti alttiina sateelle ja maaperästä nousevalle kosteudelle. Pitkospuissa tulisi ehdottomasti käyttää A-luokan kestopuuta. Sen käyttöikä luontoreitillä on 20–30 vuotta, ehkä jopa enemmän.

Pitkospuut, nimensä mukaisesti, ovat puuta. Puu istuu metsämaisemaan taatusti teräsrakennelmaa kauniimmin.

Jokainen pitkospuita pitkin kävellyt tietää miltä puu tuntuu jalkojen alla. Askelluksen ääntä on vaikea kuvitella samaksi, mikäli kulkutie toteutetaan teräksestä.

Pitkospuureitit ovat Metsähallituksen palveluita ihmisille, jotka etsivät luontokokemuksia ja haluavat nauttia aidosta luonnosta. Siksi materiaalivalintoja tehdessä tulisi kuulla myös asiakasta.

Ella Springare
Kestopuuteollisuus ry

Neljäs valtiomahti lunasti paikkansa

Median uutisoitua kehitysministeri Heidi Hautalan (vihr.) osuuden Greenpeacea koskevan rikosilmoituksen perumisessa, sitä seuranneessa prosessissa Hautala menetti muiden hallitusryhmien luottamuksen ja joutui eroamaan.

Tapahtuma on kouluesimerkki siitä, että vallan kolmijako-opin lisäksi demokratian toteutuminen tarvitsee neljättä valtiomahtia, lehdistöä ja muuta mediaa, jonka tehtävänä on vaikuttaa valtiopäivälaitoksen päätöksentekoon, yleiseen käsitykseen päätöksenteon onnistumisesta sekä yleiseen mielipiteeseen.

Neljäs valtiomahti lunasti Hautalan tapauksessa jälleen kerran paikkansa.

Taito Taskinen
Kuopio

Seikkailuleirit eivät auta luonnonsuojelussa

Ihminen on toiminnoillaan kuluttanut sekä pilannut ympäristöään. On oikein, että sen kestävään käyttöön kiinnitetään huomiota ja pyritään välttämään maan pysyvää pilaamista. Erityisen surullisia kuitenkin ovat viime vuosikymmeninä yleistyneet erilaiset seikkailuleirit, jotka ovat puettu ympäristönsuojelun kaapuun. Tämä rapauttaa uskoa ja luottamusta asialliseenkin toimintaan eikä se ole kenenkään etu.

Seikkailuelämyksiä tarjoava Greenpeace on jalostanut tämän ympäristöasioilla ratsastamisen aivan omiin ulottuvuuksiin.

Sisilian mafiaakin tarkemmin varjeltu rahoitus- ja komentoketju tekevät tästä lähinnä rettelöistä tunnetuksi tulleesta järjestöstä todellisen kummajaisen.

Merkillisyys kärjistyy siinä, että ryhmä saa mellastaa ainakin Euroopassa varsin vapaasti, vaikka kukaan ei tiedä sen taustavaikuttajia eikä siten myöskään oikeita motiiveja. Varmasti kiusanteon kohteeksi joutuneet yritykset olisivat kiinnostuneet kilpailijoiden mahdollisesta taloudellisesta tuesta häirikkökoplalle.

Eipä tiennyt suomalainen Sini Saarelakaan, kuinka autenttisiin oloihin rähinäretki vieraille maille saattaisi päättyä. Ilmeisesti luotto omaan erehtymättömyyteen ja oikeassa olemiseen sokaisi silmät realiteeteilta.

Tiettävästi jo 60-luvulla Stasin masinoima vihreä liike tähän tähtäsikin, saada nuoria hölmöjä repimään yhteiskuntaa rikki. Venäjällä vaan ei sen höpsöttelyn annettu itää ja kasvaa ja sehän johtikin jonkin sortin virhearvioon. Nyt putkasta kuuluu ulinaa, että Suomen viranomaisten pitäisi puuttua selvään asiaan ja rehutkaan eivät kuulemma hivele aidon kasvissyöjän herkkiä makuhermoja.

Viimeisin tähän salaperäiseen konfliktihakuiseen järjestöön liittyvä kohu nousi yhtä lailla kohuja keränneestä vihreästä ministeristä Heidi Hautalasta.

Valtionyhtiöistä vastaavana ministerinä hän vesitti mellakkajärjestön ristiretkeä koskevan poliisitutkinnan, koska mellakoinnin kohteena oli valtio-omisteinen Arctia Shipping -jäänmurtajayhtiö. Tähän paukut kyllä riittivät, mutta valtioyritysten kohtuuttomiin palkkioihin ja eläkkeisiin ei voi kuuleman mukaan puuttua. Vihreät kautta linjan ovat kehuneet Hautalan toimintaa ja mielestäni se kertoo koko puolueesta yhtä paljon kuin itse Hautalastakin.

Puolueen puheenjohtaja Ville Niinistö kommentoi 10.10. Vihreässä langassa toimintaa vielä näin: ”Suuret kansainväliset yrityksetkin välttävät konflikteja ympäristöjärjestöjen kanssa ”.

Joko häntä heiluttaa koiraa noin rajusti, että valtionkin on parempi pistää pää pensaaseen ennen kuin tutkia laittomuuksia?

Pitäisikö noin epämääräinen joukko kieltää kokonaan rikollisjärjestönä vai missä tulee stoppi vastaan?

Visa Riskilä
Tornio

Tapaamme myös täällä facebook
3407 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

”Höpöukko tuo Donneri”

RKP:n tuore kansanedustaja **Jörn Donner** vaati viikon mittaan järkeä kahteen asiaan Maaseudun Tulevaisuuden palstoilla.

Höpöukoksi hänet nimettiin Facebook-kommenteissa kannanotosta, että maatalous pitäisi lopettaa Suomessa. Liikanimen perässä kuitenkin seisoi hymiö ja kommentti, ettei häneen ehkä kannata suhtautua kovin vakavasti.

Osa kommentoijista kuitenkin suhtautui, sillä juttu sai kiveräät kritiikkiä:

”Vaarallista hyväuskoisuutta. Ehkä hra Donner jää sitten ensimmäisten vapaaehtoisten joukossa myös jonon hännille kun ryhdytään kriisitilanteessa olemattomia elintarvikevaroja jakamaan.”

Siihen kommentoitiin:

”Ehkä juuri siksi, että on ensimmäisiä jonossa ei asia kiinnosta siltäkään kantilta.” ja ” Ei ole niin suurta herraa joka ei syö maajussin tuottamaa.”

Viljelijät puolustivat tonttiaan

”Ois ihan mukava tietää mitä tämä herra syö, kun ei maataloutta tarvitse, kun minulla ei tule mitään ruokaa mieleen joka ei olis maasta . . .”

Donner kertoi kyllä syövänsä kotimaista, mutta ei millä hinnalla hyvänsä.

”Ei tommosen Helsinkin äijjän jutuil kannat paljoo laskee. Puhelee mitä puhelee. Se elää semmosis mailmois misä ei käytännöl ol mittää tekemist.”

Donneria syytettiin myös julkisuuden kipeydestä.

”Haluaa taas vähän paistatella julkisuudessa!” ja ”Hän provosoi.”

MT:n mielipidesivulla muistutettiin, että Donner ei ole ainoa maatalouden vihaaja. **Erkki Raudaskoski** kirjoitti vuoden takaisesta eurooppalaisten ekonomistien julkilausumasta, jonka oli allekirjoittanut myös suomalainen ekonomisti.

Kalastuksesta Donnerille myönteistä palautetta

Lohikeskustelun oikomisesta Donner sai jopa hieman kannustusta:

”Donner on harvinaisen oikeassa. Näyttelijä Pääkkönen ei osaa tai halua edes erottaa villilohen ja istutetun lohen pyyntiä. Istutettu kanta on etenkin Suomenlahdella vahva”, kommentoi **Harry Kaven** keskustelua.

Kalastamisen rajoittamista on vaatinut näyttelijä **Jasper Pääkkönen**, mutta Donnerin mielestä kalastusta on rajoitettu riittävästi.

Mutta kyllä kalastuksestakin tuli Donnerille kritiikkiä:

”Kyllä minä luotan Jasper Pääkkösen ammattitaitoon sekä intohimoon aiheen ympärillä ennemmin kuin Jörkän näkemyksiin.”

Donneria myös syytettiin asettumisesta kalastajien puolelle kielipoliittisista syistä.

”Kukapa muu kuin Rkp olisi rannikon peruselinkeinojen puolustaja”, Janne kirjoittaa.

Vuoden yrittäjänaiselle kannustusta

Vihreiden **Heidi Hautalan** eroaminen ministerin pallilta kuitattiin ykskantaan:

”Välillä hyviäkin uutisia.” ja ”Todella hyvä uutinen.”

Jos oli Donner Facebookin kommentoiduin ja haukutuin, niin tykätyin ja kehutuin oli vuoden yrittäjänaiseksi valittu **Pirkko Hämäläinen**. Uutinen sai 45 tykkäystä eilen iltapäivään mennessä ja kannustavia kommentteja.

”Upeeta Pirkko! Onnea!”

”Uskomatonta tuo ajatus, että maatilan emännästä ei olisi yrittäjäksi, sillä mitä muuta maatilan emäntä on?”

AIMO VAINIO

> Uskomatonta tuo ajatus, että maatilan emännästä ei olisi yrittäjäksi, sillä mitä muuta maatilan emäntä on?«